

ه بی میراث

نگران قضاوت آیندگان است؟

رؤسای جمهور مان جاه طلب باشند و تنها به حفظ وضعیت موجود یا تغییرات جزئی در آن بسنده نکنند؟ پاسخ مثبت است، به شرطی که: ۱. ایده های خوبی برای سود رساندن به کشور داشته باشند و نه صرفاً برای ثروتمند کردن خود یا حامیانشان؛ ۲. بدانند چگونه این طرح ها را به طور مؤثر اجرا کنند. جاه طلبی زمانی خوب است که به نفع بهروزی و خیر عمومی باشد و با انرژی و اثربخشی دنبال شود، اما نه زمانی که تماماً درباره ستایش فردی باشد که اتفاقاً در کاخ سفید اقامت دارد. زمانی که رهبران عمدتاً با تمایل به افتخار شخصی، و نه با تعهد واقعی به منافع عمومی، هدایت می شوند، احتمال بیشتری دارد که به دنبال «دستاوردهای

ساختگی و بی معنی باشند که منافع کمی دارند (مثلاً تغییر نام خلیج مکزیک) و مشکلات چالش برانگیزتری را نادیده بگیرند که راه حل آن ها به میلیون ها نفر کمک می کند (مانند بهبود زیرساخت ها یا کاهش نابرابری اقتصادی). آن ها تمایل بیشتری به پذیرش خطرات بزرگ، ایجاد نهادهای خیالی و من درآوردی برای توجیه اقدامات افراطی، و دنبال کردن پروژه های بلندپروازانه اما بداندیشانه دارند که شهروندان عادی در نهایت هزینه آن ها را خواهند پرداخت. بی گمان، یک رهبر جاه طلب، زمان بیشتری را صرف ایجاد فرقه های شخصیتی و سرکوب انتقاد خواهد کرد تا اداره واقعی کشور. چقدر آشنا به نظر می رسد؟!

بی قانون

به افزایش است؟

شده است،»

آمریکا دیگر ولو در ظاهر هم به هنجارها احترام نمی گذارد. بمباران ایران بدون مجوز کنگره یا شورای امنیت و سازمان ملل، به طور قابل بحثی هم قانون اساسی آمریکا و هم قوانین بین الملل را نقض کرده است. دونالد ترامپ در مقابل تمام مهاجمان بین المللی سکوت و رواداری پیشه کرده است و حتی گاه آنها را ستایش نیز می کند. تنها منطقه درگیری که او تا به حال در آن «نیروی زمینی» پیاده کرده، لس آنجلس است.

ترامپ همچنین پلیس جهانی را که البته ناکارآمد بود، از بودجه محروم کرد. او تعداد کارکنان شورای امنیت ملی، وزارت امور خارجه و سازمان های اطلاعاتی را کاهش داد و یک کارمند ۲۲ ساله ستاد انتخاباتی را به سمت بسیار حساس ریاست بخش مبارزه با تروریسم

وزارت امنیت داخلی منصوب کرده است. مجموعه سیاسی-امنیتی عظیم واشنگتن اکنون با استیو ویتکاف، سرمایه گذار املاک، جایگزین شده است؛ فردی که اولین بار با پرداخت هزینه ساندویچ ترامپ در یک ساندویچ فروشی نیویورکی مورد توجه او قرار گرفت. روشن است که ویتکاف در حد و اندازه عقد همزمان قراردادهای صلح در اوکراین، غزه و ایران نیست. در حالی که اسرائیل برای جنگ با ایران برنامه ریزی می کرد، ایالات متحده صرفاً با حالتی خواب آلود پشت سرش حرکت کرد.

رونق پهپادها در عصر بی قانونی

در این دنیای بی نظم و بی قانون، سلاح جدیدی جنگ را ارزان تر و آسان تر کرده است. در سال ۲۰۱۸، هنوز تعداد کشته شدگان پهپادی در سراسر جهان به زحمات به بیش از ۱۰۰۰ نفر می رسید. امروز، پهپادها حدود ۷۰ درصد از مرگومیرها در جنگ اوکراین را به خود اختصاص می دهند.

اوکراین فقیر، با برخی توجیه ها، خود را «رهبر جهان در جنگ پهپادی» می خواند. هدف این کشور تولید ۴/۵ میلیون پهپاد در سال جاری است. حتی شورشیان حوثی یمن نیز می توانند با حمله پهپادی به کشتی ها، باعث افزایش تورم جهانی شوند. محققان موسسه استراتژی

▼ نمونه گرینلند: جاه طلبی بدون منطق

تمایل مکرر ترامپ به تصاحب گرینلند، به خوبی این گرایش ها را آشکار می سازد. برای الحاق این جزیره، نه توجیه امنیتی قانع کننده ای وجود دارد- زیرا ایالات متحده از پیش با دانمارک، حاکم قانونی گرینلند، پیمانی دارد که اجازه افزایش حضور نظامی آمریکا را در صورت لزوم می دهد- و نه دلیل اقتصادی محکمی. بهره برداری از منابع معدنی گرینلند ممکن است از نظر تجاری مقرون به صرفه نباشد و شرکت های آمریکایی هم در صورت تمایل می توانند این فرصت ها را دنبال کنند. علاوه بر این، مشکل آزاردهنده تر این است که جمعیت گرینلند هیچ تمایلی به پیوستن به ایالات متحده ندارند.

تصاحب گرینلند به هر آنچه از تصویر آمریکا به عنوان یک قدرت بزرگ نسبتاً خیر خواه باقی مانده است، آسیب می رساند، روابط با دانمارک (که قبلاً یکی از نزدیک ترین کشورهای جهان به ایالات متحده بود) را تضعیف می کند و هنجار دیرینه علیه توسعه سرزمینی را تضعیف می سازد. خلاصه اینکه: ایده ای بسیار کودکانه و احمقانه است. اما در ذهن ترامپ، تصرف گرینلند (یا تبدیل کانادا به ایالت پنجاه و یکم) آمریکا را بزرگتر می کند. بدون تردید، چنین «دستاورد» چشمگیری جایگاه او را در تاریخ تثبیت می کند، مهم نیست عواقب یا آسیب های جانبی آن چه باشد.

▼ درس های تاریخ: خطرات غرور شخصی

در واقع، تاریخ هشدار می دهد که رهبران خودشیفته عاشق افتخار شخصی، معمولاً آسیب های بزرگی به کشورهای خود وارد می کنند. بی گمان، ناپلئون بناپارت فردی فوق العاده و چهره تاریخی یگانه ای در جهان بود، اما با دنبال کردن اعتیادآور افتخار شخصی، او جان میلیون ها اروپایی (از جمله شاید یک میلیون شهروند فرانسوی) را گرفت و در نهایت در تبعید در جزیره سنت هلن درگذشت. آدولف هیتلر یک شخصیت خودشیفته و خودبزرگبین بود که آرزو داشت «رایش ۱۰۰۰ ساله» ایجاد کند، اما دستاورد اصلی او ده ها میلیون کشته و تقسیم آلمان بود که بیش از چهار دهه به طول انجامید. دیگر رهبران جاه طلب که خود را صاحب یک مأموریت تاریخی می پنداشتند- مانند فیدل کاسترو، هوگو چاوز، صدام حسین، مانو نسه تونگ، جمال عبدالناصر و هوشی مین- ممکن است برخی کارهای قابل توجه انجام داده باشند، اما هر یک در نهایت به کشورهای خود بیشتر آسیب رساندند تا سود.

پدران بنیان گذار ایالات متحده به آسیب هایی که جاه طلبی شخصی افراطی می توانست ایجاد کند، آگاه بودند. پدران بنیان گذار به همین دلیل ایده سلطنت را رد کردند و با تدوین قانون اساسی، بر لزوم حاکمیت قانون در ایالات متحده اصرار ورزیدند. آن ها نظامی سیاسی بنیان نهادند که در آن «جاه طلبی باید برای مقابله با جاه طلبی به کار گرفته شود.» اظهارات جیمز مدیسون در «مقالات فدرالیست شماره ۵۱» مبنی بر اینکه «در دولت جمهوری خواه، اقتدار قانون گذاری لزوماً غالب است، نشان دهنده آگاهی دقیق او از خطراتی بود که در صورت قدرت گرفتن بیش از حد رؤسای جمهور یا تمایل آن ها به زیر پا گذاشتن منافع ملی برای کسب شهرت و تحسین، بروز می یافت.

▼ سر نوشت تاریخی دونالد ترامپ

در جهان ما که حقیقت روبه کاستی است، فروتنی از مد افتاده و خودتبلیغی آشکار به هنجار تبدیل شده، ترامپ ممکن است بتواند طرفداران افراطی خود را متقاعد کند که او رئیس جمهوری واقعاً بزرگ است. اما در نهایت، اعتبار تاریخی او به نتایج عملکردش بستگی خواهد داشت. با توجه به کارنامه اش تا به امروز، احتمالاً او به عنوان رئیس جمهوری بسیار تأثیرگذار قضاوت خواهد شد، زیرا هنجارشکنی ها و اقدامات رادیکال او تا زمان ترک سمتش تأثیر عظیمی بر جای خواهد گذاشت.

اما اگر آمریکایی ها نخواهند در کشوری ضعیف تر، بیمارتر، فقیرتر، نادان تر، بدهکاتر، کمتر مورد تحسین، و بیشتر دچار تفرقه باشند- کشوری که شاید دیگر یک دموکراسی واقعی نباشد- آنگاه عنوان «عظمت واقعی» برای همیشه از دسترس او (ترامپ) دور خواهد ماند.

و فناوری کارنگی ملون می نویسند: «یک مهندس در میانمار می تواند از درون غار، با استفاده از جایگز سه بعدی، قطعات جمع آوری شده از پهپادهای تجاری چینی و دانش به دست آمده از اتاق های گفت وگویی آنلاین، پهپادهایی برای شورشیان بسازد.»

پهپادها ماه به ماه پیشرفت می کنند و محاسبات ژئوپلیتیکی را تغییر می دهند، چین، تولیدکننده غالب پهپادهای تجاری در جهان، می تواند از پهپادهای نظامی در کنار محاصره دریایی برای تسلیم تایوان استفاده کند، بدون نیاز به یک حمله خونیین دریایی؛ و دسته های پهپادی کنترل شده با هوش مصنوعی که تقریباً غیر قابل مهار هستند، می توانند به دست تروریست ها نیز بیفتند.

▼ راه حل چیست؟ بازگشت به هنجارهای بین المللی

چه کاری می توان انجام داد؟ اورتز می گوید: در غیاب یک پلیس جهانی، می توانیم به فکر ایجاد نیروهای پلیس منطقه ای باشیم، چیزی شبیه به «همسایگان مراقب اروپایی». اما او اذعان می کند که همه این راه حل ها شکستنده به نظر می رسند. واقعیت این است که «بی قانونی، هنجار تاریخی در امور بین الملل» است. پس از یک وقفه کوتاه و دلپذیر، دوباره به همان نقطه بازگشته ایم.

سیاستمداران

جنگ عمدی نتانیاهاو

مقامات اسرائیلی معتقدند که تصمیمات نخست وزیر رژیم صهیونیستی برخلاف دیدگاه فرماندهی نظامی، جنگ غزه را طولانی و در لحظات حساس تحت فشار متحدان، مذاکرات را کند کرد. نیویورک تایمز روز جمعه تحقیقی منتشر کرد که به گفته آن، تکمیل آن ۶ ماه طول کشیده است و بر اساس اظهارات بیش از ۱۰۰ مقام اسرائیلی، آمریکایی و جهان عرب و بررسی ده ها پرونده دولتی و اسناد دیگر انجام شده است. این روزنامه گزارش داد که رویکرد نتانیاهاو در قبال جنبش مقاومت اسلامی (حماس) قبل از جنگ، به تقویت آن و آماده سازی آن برای جنگ کمک کرده است. این روزنامه توضیح داد که در ژوئیه ۲۰۲۳، او یک ارزیابی اطلاعاتی دریافت کرد که «هشدار می داد دشمنان اسرائیل، از جمله حماس، ناآرامی های داخلی در اسرائیل را که ناشی از طرح جنجالی نتانیاهاو برای تضعیف قوه قضائیه بود، مشاهده کرده و در حال آماده شدن برای حمله هستند.» این گزارش نشان داد که نتانیاهاو این هشدارها و سایر هشدارها را نادیده گرفته و دولت او تغییراتی را که منجر به ناآرامی های بیشتر شد، ادامه داد و حماس را متقاعد کرد که زمان مناسبی برای انجام یک حمله از پیش برنامه ریزی شده است. نتانیاهاو تلاش کرد تا مسئولیت را به گردن فرماندهان نظامی بیاورد و از این وضعیت برای تمدید دوره تصدی خود سوءاستفاده کند. نیویورک تایمز گزارش داد که تیم نتانیاهاو، در آغاز جنگ، افراد بانفوذ و حامی را هدایت کرد و به آنها گفت که ژنرال ها مسئول بدترین شکست دفاعی اسرائیل هستند. آنها همچنین برای جلوگیری از نشت مکالماتی که می توانست برای نتانیاهاو مشکل ساز شود، اقدام کردند و مانع از ثبت رسمی جلسات توسط ارتش شدند. نیویورک تایمز اشاره کرد که نتانیاهاو پیشنهاد رهبر مخالفان اسرائیل برای تشکیل دولت وحدت داخلی را رد کرد و ترجیح داد در ائتلافی با افراط گرایان راست گرا باقی بماند که تمایل بیشتری به ماندن او در قدرت پس از جنگ داشتند. این تصمیم او را در طول جنگ گروگان خواسته های راست افراطی کرد، به ویژه در مورد اینکه آیا و چه زمانی باید با حماس به آتش بس برسد. به نوشته این روزنامه آمریکایی، تصمیمات نتانیاهاو برخلاف دیدگاه رهبری نظامی، جنگ در غزه را طولانی کرد و آن را تحت الشعاع منافع سیاسی و شخصی او قرار داد، زیرا نتانیاهاو در لحظات حساس تحت فشار متحدانش، مذاکرات را گُند کرد. او با وجود اینکه ژنرال هایش به او گفته بودند جنگ بی فایده است، در آوریل و ژوئیه ۲۰۲۴ به جنگ ادامه داد و در ماه مارس آتش بس را نقض کرد تا ائتلاف خود را پس از آتش بس ژانویه حفظ کند.

منتظر پیشنهاد اوکراین

سخنگوی کرملین دیروز گفت روسیه منتظر پیشنهاد های طرف اوکراینی درباره زمان دور جدید مذاکرات دوجانبه است. «دیمیتری پسکوف» سخنگوی کرملین گفت: «بار دیگر تکرار می کنم، ما منتظر پیشنهادهای طرف اوکراینی در مورد زمان بندی ادامه دورهای مذاکرات مستقیم دوجانبه هستیم.» وی افزود: «مسکو منتظر بیانیه مهم اعلام شده توسط دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا است که قول داده در ۱۴ ژوئیه ایراد کند.» پیش از این، رویترز به نقل از منابع آگاه گزارش داده بود که ترامپ احتمالاً از اختیارات ریاست جمهوری خود برای تأمین سلاح های بیشتر از ذخایر آمریکا استفاده می کند تا مهمات و تجهیزات به ارزش حدود ۳۰۰ میلیون دلار در اختیار اوکراین قرار دهد. رئیس جمهور آمریکا همچنین به شبکه خبری ان بی سی گفت که روز دوشنبه اعلامیه مهمی در مورد روسیه صادر خواهد کرد، اما فاش نکرد که این اعلامیه شامل چه مواردی خواهد بود.